

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Paria serè Herodi flagitia nunc committi, quæ paria supplicia mereantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

262 Cap. XXV. Quam justè Herodi sui morbi immisi?
misus eam, & eamus unusquisque in terram suam: quoniam peruenit
usq[ue] ad calos iudicium eius, & elevatus est usq[ue] ad nubes. Quare
iustissimā Dei sententiā damnatus est ad aeternos ignes, qui qua-
draginta juvenes, amore legis profanam de templi porta ima-
ginem securibus deiijcientes, una cum magistris suis, injustissime
exussit. Nam & hi, & tres regis pueri, ad quos regnum specta-
uerat, & trecenti duces, & quatuor filij, & iconjux Marianna,
& quatuordecim millia puerorum innocentum, & denique tota
nobilitas Iudeorum, eum morientem, sagittis confixa, ad Dei
tribunal comitata, & quotquot ab eo pressi, aut spoliati sunt,
accusauerunt, & vindictam appetierunt. Iustè igitur & morbis
afflictus est, & quia morbis non fuit correctus, in stagnum ignis
ardentis missus, cuius sentire principium, in hac vita, coepit, ut
fumo flamma continuaretur:

VII.

At quid nos Herodem miramur talia passum, & non e-
mendatum? Nos ipsoſ & noſtra tempora miremūr. Plena ſunt
omnia miserijs, bellis, & calamitate. Neque iam homines tan-
tum peculiariter male habent; ſed etiam totæ vrbes, prouinciaz,
regna ægrotant. Premuntur ciues egeſtate, ij, qui in pagis ſunt,
a milite, Principes ab honeſte. Spoliantur templa; deforuntur rura;
metuuntur prælia ſemper noua; & nouæ clades;

Præsentemq[ue] viris oſtentant omnia mortem.

Quid igitur? num Deum accusabimus? num crudelem vo-
cabimus? num dicemus injustum? aut flecti neſciū? Nequa-
quam. Sed potius noſtra delicta cum Herodis comparabimus,
& inueniemus diuinæ justitiæ mille cauſas dari, ut famem, pe-
stem, bellum, & omne malum nobis immittat. 1. Herodes
non negotia ſua religioni, ſed religionem negotijs accommoda-
uit, iam Iudeus, iam Idumæus, prout horum ſibi, aut illorum
poterat gratiam conciliare: & vel patris exemplo circumediſ ſe
est paſſus, regni cauſa. O quid iam non homines patiuntur, ut
regnent? dūmodo integra mihi maneat corona, circumcidatur Eccle-
ſia; pereat religio, maneat ditio. Postquam enim antiquata eſt phi-
losophia Iauelli, ſchola nunc regnat Machiauelli, cui cordi eſt,
non pię, ſed quiete viuere. Olim virtus primas habebat, nunc
honeſtas facta eſt ancilla utilitatis. Et quid hæc in aulis queri-
mus?

mus? in ipso vulgo multos Herodes est inuenire, qui quoties dominum, aut locum, toties & religionem mutant. Quām leuis est in fide, qui, cūm se Catholicum profiteatur, vt possit tempore Quadragesimæ vesci carnibus, ad hæreticos migrat? Quasi opifici nimis vilis sit mensa, in qua oluscula, pisa, & pulmenta dumtaxat apponuntur? At viribus indigent? Tres pueri, cibo regio contempto, leguminibus vescabantur, & erant robustiores reliquis, quibus saginandis fercula delicatissima de mensa regis apportabantur. Et qui olim in deserto carnes petierunt, coturnicibus saturati mortui sunt. *Adhuc esse eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos.* Eleazarus senex porcinas carnes, ne simulando quidem volebat manducare, licet ea simulatione supplicium grauissimum euadere, & vitam seruare potuisset. Nunc plurimi, vt possint carnibus vesci, simulant se ægrotare. O quām infirma est fides vestra? quām citò dedogramate ad dogma transitur? 2. Quid dicam de artibus, quibus alij loco mouentur, vt vel indignissimi promoueantur? 3. De superbia, de affectatis titulis, de præcedentia, & primatuationis, de Thrasonismo, & jactatione, nullus esset dicendi finis. 4. Quemadmodum & de auaritia, fraudibus, de spoliatione, & furtis, & dolis, & sexcentis nouis modis pecunia coquendæ, eliciendæ, extorquendæ. In Dauidis & Salomonis sepulchris Herodes pecuniam quæsivit. Iam vtique etiam mortui spoliantur, quando euertuntur eorum testamento; priuantur hæredes, euertuntur piæ fundationes. 6. Luxuria, si vñquam est grassata, profectò jam vbique licentiosè vagatur. 7. Sed fortasse deest nobis Herodis crudelitas? Nequaquam. Quothomines non regni, sed vnius nummi caussa inuaduntur, percutiuntur, occiduntur? Nec milites hoc dumtaxat faciunt, sed & ciues. Quoties totæ cohortes periculis temerè exponuntur? quoties ciuitates atque integri exercitus produntur? An adhuc de sunt Herodes? Quin & sunt parentes, qui ipsis adhuc in vtero existentibus filijs suis non parcunt, sed eos vel intemperantiâ vitæ, vel vt ne crassæ instar vaccarum, sed graciles videantur, angusta superbia, stricturisque vestium suffocant, aut etiam venenis pelluant. Cūm enim tot committantur fornicationes, cur tam

264 Cap. XXV. Quām justē Herodī sūi morbi immisī? tam pāci extra matrimonium nascuntur infantes? nempe antē mori, quām nasci debent. Vt autem moriantur, nōrunt Medea istā herbas, nōrunt aconitā; & licet verā matres sint, dum concipiunt, verā tamen etiam nouescē fiunt, dum patiunt. De his intelligi potest illud: *Va pragnantibus!* Væ etiam illis, qui suspetas herbas, aut medicinas prægnantibus vendunt. Sunt enim, & què illi, ac matres, homicidæ; peiores ijs, qui dant arma furiosis. Qua in re sunt etiam Herode ipso longè fāuiores. Herodes occidit natos, isti nondum natos. Herodes occidit eos, à quibus regno suo metuebat, isti regno suo ab his in vtero existentibus non habent, quod metuant. Herodes occidit pueros Bethlehemiticos, & martyres fecit. Itaque eis plus dedit, quām abstulit: nam pro mortali vita consecuti sunt immortalem. Iste & istā parentes filijs suis vitam & hanc auferunt & sempiternam. Baptismo enim eos vñā priuant & cælo. An non igitur Herode & Nerone, & Busiride, sunt truculentiores? tigride, & quois Leopardi immaniores?

VIII.

Et adhuc dubitamus, cur Deus nobis mala immittat? cur pacem differat? cur bella non finat debellari? cur morbum post morbum finat grassari? Punit nos Deus: & iustè punit. Immō monet, vt intelligamus, nos deliquisse, & medicinam querāmus, atque ad pœnitentiam confugiamus. Hoc malis istis, quæ *Ierem. 35. 15.* nos premunt clamat: *Conuertimini vñusq; à via sua pessima, & bona fāsite studia vestra.* Multa mala fecit Herodes, gravia mala perpetravit, remisisset ei omnia Deus, si ictus sapuisset, si ex corde suo pœnitentiam egisset. Multa mala fecimus & nos *Ezech. 33. 12.* si pœnitentiam agemus, omnia nobis remittentur. *Impietas impij non nocebit ei, in quacumq; die conuersio fuerit ab impietate sua.* Facile pacem, facile immunitatē à lue obtinebimus Deo reconciliati. Qui autem reconciliari non vult, exemplo Herodis, bis miser erit. Nam & hæc mala cogetur sustinere, &c, quia ijs non corrigitur, ibit ad Herodem, eum secuturus, quem imitaturus. Ne igitur ita nos finamus à vanitate exercari, & rebus terrenis obrui, titulis, diuitijs, luxurijs, odijs, vindictæ cupiditate immergi, vt icti non sapiamus, & pœnitentiam non agamus; sed clamemus in celum, & miserebitur nostri Dominus. Et quidem